

fremdeles at søge Erhverv ved Utugt. Derfor er der foreslaaet, at Straffelovens Bestemmelse stærkes, saaledes at Straffen af simpelt Fængsel falder bort, hvormod der tilføjes, at der ogsaa kan anvendes Tvangsarbejde paa Steder, hvor dertil passende Arbeidsanstalter ere indrettede. Imod den sidste Bestemmelse har Udvalget ikke haft Noget at erindre; thi man maa erkende, at for adskillige af disse Fruentimmer vilde denne Straf være meget passende og et meget brugbart Afstræfningsmiddel. Derimod har Udvalget haft Betænkelighed ved at gaae ind paa i denne Henseende at forandre Straffelovbogen og at borttage den mildere Straf, som ifølge den kan idømmes for denne Forbrydelse, idet man nemlig ikke har kunnet søle sig overbevist om, at den lemsældige Anvendelse af den nævnte Paragraf, som Domstolene have gjort, kan betragtes som forkastelig. Man har ikke set tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at Domstolene i den Henseende have betraadt en mindre rigtig Vej, og man har derfor haft Betænkelighed ved saaledes at gribe ind i den Domstolene engang tillagte Myndighed til at kunne idømme en mildere Straf. Da det efter Straffelovbogens staar Domstolene frit for at anvende den strengere eller den mildere Straf, har man troet at turde stole paa, at, saasremt det virkelig skulde vise sig i Pragis, at de have været for lemsældige ved Bedømmelsen af de foreliggende Tilfælde, vilde dette ogsaa kunne gaa op for Domstolene selv, og dette vilde da være den naturlige Vej, ad hvilken man gik over til en strengere Anvendelse af Straffelovens § 180. Derfor har Udvalget anset det rigtigere ikke at forandre Straffelovens § 180, men kun at tilføje, at Tvangsarbejde ogsaa skulde kunne anvendes i dette Tilfælde. Dette har medført en Forandring i § 3 ligesom ogsaa i § 6, hvormod der ved en Feiltagelse er kommet til at staae i Betænkningen, at det ogsaa medførte en Forandring i § 5. Dette er ikke Tilfældet, idet Udvalget har ment, at den Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, som er omhandlet i § 5, meget godt kan vedligeholdes og være passende i og for sig, saaledes at de Forandringer, som ere foreslaaede til § 5, egentlig kun er Redaktionsændringer, der ere foranledigede ved, at § 3 er foreslaaet forandret. Det er altsaa denne Betragtning, som har foranlediget Forslagene under Nr. 11 og 12, der atter hænge sammen med Forslagene under Nr. 17 og 20. — Den i Forslaget under Nr. 18 til § 5 foreslaaede Forandring er i og for sig ikke meget betydelig, men den indeholder dog et Humanitetskrav, som Udvalget har troet burde fuldstændig gøres. Det vil ses, at § 5 bestemmer, at dersom en Kvinde, som har modtaget Tilhold om at være undergiven Polititilsyn, udebliver fra Lægeundersøgelsen uden antagelig Grund og derefter findes at være smittet af venerisk Sygdom, kan hun, for saa vidt hun har Ophold i Kjøbenhavn eller paa noget Sted, for hvilket der i Med-

før af Lov af 4de Februar 1871 § 2 Litra c. er fastsat Bestemmelser om Tilsynet med løsagtige Fruentimmer, ved Beslutning af vedkommende Politimester undergives de ved Regulativ eller Vedtægt for Stedet fastsatte Bestemmelser om Tilsynet med løsagtige Fruentimmer. Dette Tilsyn er et andet end det, der omhandles i de foregaaende Paragrafer, idet der her handles om Tilsynet med den offentlige Prostitution, hvilket medfører, at det vedkommende Fruentimmer bliver, hvad man kalder indskrevet. Udvalget har imidlertid fundet, at det kunde være noget betænkeligt, om man gav Politiet Myndighed til i dette Tilfælde at indskrive hende under saadanne Vilkaar, at hun blev nødt til at tage Ophold i et offentligt Hus, idet man har troet, at denne Bestemmelse kunde være saa nedbrydende for hendes Udseende til en fremtidig Forbedring, at den let kunde have en skadelig Indflydelse. Udvalget har derfor foreslaaet at tilføje en Bestemmelse om, at hun, naar hun ikke ønsker det, ikke strax kan indskrives til at tage Ophold i et offentligt Hus, men først senere, naar hun ikke mere er værdig til at nyde denne Begunstigelse. — Under Nr. 23 har Udvalget dernæst stillet et Forslag, som angaar Betalingen for den Undersøgelse, som vil være at foretage. I Overensstemmelse med, hvad der blev udtalt ved denne Sags 1ste Behandling, har man fundet, at den i Lovens bestemte Betaling vilde være for lav, naar kun et enkelt Fruentimmer skulde undersøges. Man har derfor foreslaaet en højere Betaling for den første Person, der skal undersøges, og kun vedligeholdt den af Regjeringen foreslaaede Betaling for de følgende Personer, som blive undersøgte til samme Tid og paa samme Sted, hvormod Udvalget under Nr. 24 har foreslaaet en Tilføielse, som gaar ud paa, at Lægen skal være pligtig til gratis at udstede en Attest om, hvorvidt den Paagældende ved Undersøgelsen er funden angreben af Sygdom. — Forslaget under Nr. 26 er kun en Redaktionsændring, som vil blive nødvendig, dersom Udvalgets foregaaende Forslag blive vedtagne, og Forslaget under Nr. 27 er ligeledes en Redaktionsforandring, som gaar ud paa, at den offentlige Politiretsbehandling kun kan finde Sted i de i §§ 3, 5 og 9 omhandlede Tilfælde, hvormod Sager, som anlægges paa Grund af denne Lovs øvrige Bestemmelser, ikke ville blive at behandle som offentlige Politifager.

Bæjer: Det af de stillede Vndringsforslag, om hvilket Meningerne vistnok ville vise sig mest delte, er det Forslag, som er stillet under Nr. 21. Det dreier sig om den saakaldte tvungne Indskrivning eller rettere sagt om Grændsen derfor. Hele Udvalget har været enigt om, at det er nødvendigt at tilføje en saadan tvungen Indskrivning til en vis Grændse, men medens Ud-